

PERIÒDIC EDITAT PER LA JOVENTUT NACIONALISTA "LA FALÇ"

SALUTACIÓ

Venim a la palestra i, abans que res, proclamem el nostre criteri nacionalista radicalíssim i afirmem la nostra creença de que la solució del plet català.

Fem, doncs, professió de fe nacionalista, però creiem necessari aclarar a quina mena de nacionalisme nosaltres ens consagram.

Aquesta aclaració és pel fet de que a Catalunya existeixen moltes menes de nacionalistes, aquestes, encare que pòtser iguals en essència, completament diferenciades en maneres i actuacions.

Nosaltres no pertencem a la casta regionalista del nacionalisme català. Tampoc no acatem, per are, la direcció de radicals del nacionalisme; nosaltres, en fi, presentem un caràcter de nacionalistes radicals, completament independents. Essent el nostre desig veure aplegat sota una mateixa bandera i actuació el veritable jovent nacionalista de Catalunya, no creiem en la necessitat de pertànyer ni estar a les ordres de cap agrupació política determinada.

Potser és, però, la manca d'un partit que encarni bé el nostres ideals d'un nacionalisme esquerrà sense eufemismes el que fa que nosaltres estiguem allunyats de tota agrupació partidista.

Es que estem convençuts de que no essent el nostre cas un cas polític, no és aquesta la principal necessitat nostra. És una necessitat que hauria d'ésser secundària, però que en l'actualitat, tal com està el nostre plet, passa a la categoria d'imprescindible.

Es per això que ja que forçosament en política devem actuar, volem que aquesta sigui molt masclé i sense conxorxes ni concomitancies de cap mena, doncs, de no ésser així, de continuar els partits polítics de Catalunya tal com are, estem plenament convençuts de que el nostre cas no passarà d'ésser un assumpte que necessita una urgent resolució, però que si no el resolen... s'espera.

Avui no creiem en cap dels partits polítics que hi ha constituïts a Catalunya. Mentre per un cantó el nacionalisme estigui representat pel perpetu conservadurisme de la Lliga Regionalista i per l'altre hi hagin solament uns catalanistes molt plens de bona fe, però completament mancats d'energies i decisió per a lograr fer donar un tomb a la política de Catalunya, conquerint-ne la seva representació, el plet de Catalunya no serà re més que una convicció nostra, la consecució de la qual serà eternament un somni, malgrat sigui dolorós el dir-ho.

Es per això que fem constar que no som de res ni pertanyem a ningú. Desenganyats estem dels uns, desesperançats estem dels altres. La nostra actuació s'ajustarà solament a la consecució d'aquelles coses que a juí nostre Catalunya necessita.

Creiem necessari deixar d'una vegada el catalanisme sentimental i dedicar-nos al catalanisme pràctic.

Estem convençuts de que el pitjor flagell que té damunt Catalunya és que l'obrera català està del tot apartat del nacionalisme.

Per això nosaltres, que no estem compromesos amb ningú, podem des d'aquí allargar les nostres mans i endreçar la nostra més forta salutació als obrers de Catalunya.

Nosaltres volem demostrar-vos, obrers catalans, companys nostres, que el veritable nacionalisme català no és pas enemic de les vostres aspiracions. Nosaltres des d'aquí us demanem que us feu càrrec de que el catalanisme no està pas tot constituït per aquells homes ni per aquelles agrupacions que en tots moments i en totes actituds van contra vosaltres. Nosaltres no estem pas d'acord amb ells. Hem vist d'una vegada que la veritable Catalunya amarada d'ideals de llibertat no pot continuar representada per una gent que fan del conservadurisme professió, i que en qüestió de llibertat són els més repatanis en reconèixer-la, sens recordar-se que la idea que ells diuen professar està basada en la necessitat d'una llibertat absoluta.

Després de dit això poc més ens resta dir-vos del nostre pensament: com a catalans som eminentment nacionalistes, com a homes conscients estem identificats amb tota aquella causa que tingui per fi un moviment de llibertat.

La nostra ensenya és una: creiem en la franca rebel·lia, creiem també en la llibertat de l'home, però per damunt de tot hi volem l'escut de la nostra terra com al·legoria . . . en el qual hi tinguin cabuda els catalans tots, sens distinció de menes, tots conscients i lliures, i avesats, sobre tot avesats, a les noves normes de civilització que imperen ja en la major part de l'Univers.

Res més ens resta dir-vos, som companys de tot aquell que senti dintre seu intens amor a la nostra terra; per això, als nacionalistes tots, a les agrupacions del Nacionalisme català, a la premsa de la nostra terra va endreçada la nostra més forta salutació.

«ESQUERRA»

No haveu somniat mai, vosaltres?

Ni que volguessiu burlar-vos-en, és indispensable que els ja vells us parlem, a cada instant, de l'experiència nostra.

I, així, avui que comencem la publicació d'un periòdic, us havem de dir:

—No haveu somniat mai, vosaltres? Pot ésser que no hagueu somniat mai?

Jo recordo—i perdoneu la vulgaritat del desig, en gràcia a l'edat en la que el sentia—que quan era molt petit, potser abans dels deu anys, m'agradava molt l'ensiam; però, de l'ensiam, me n'agradava molt el «cor». I, com que cada ensiam sols tenia un cor, per molt que a taula volguessin reservar per a mi aquella part més saborosa de l'ensiam, jo no en restava satisfet; perquè, dieu-me: quants ensiams podreu veur-hi, a taula? dos? doncs heu's-aquí que sols podia menjar-ne dos cors; i dos cors d'ensiam no poden pas satisfer un desig de menjar cors d'ensiam.

I jo pensava:

—«Si fos rei, no menjaria ni una fulla d'ensiam; no més cors. I en menjaria molts.»

Després, més gran, tenia fretura de córrer món, i de passar perills, i de rebre la tempesta i barallar-m'hi. I vàregi navegar. I, sovint, pensava, durant les guàrdies de les nits calmoses de blanca lluna:

—«Si fos potentat, tindria un vaixell gran, molt gran, amb uns pals molt alts, i unes veles molt amples que el fessen córrer molt; i, a popa, hi alçaria una bandera immensa, i arribaria a tots els ports del món i estudiaria els costums de totes les terres.»

I, en les nits de la tempesta, que el llamp esquinsava a cada instant la nuvolada, em deia:

—«Si jo fos potentat, portaria el vaixell allà on el vent bronzís més ferm, i el mar s'alçés més irat, i els trons ressonessin més fort, i els llamps es succeïssin amb major freqüència.»

Després, més gran, potser ja vell, he pensat:

—«Si veig que un dia la meua Pàtria necessita el meu braç per ajudar-la, la meua vida per salvar-la, el braç i la vida amb goig li donaré.» I, demés, he desitjat que això fos, que el dia o el moment arribés; que no vingués quan el braç i la vida meus ja no li pugan ésser útils.

Veieu, amics, joves amies nacionalistes, com de la tendresa, del desig de la cosa tendra per a menjar, essent criatura, passant pel ferésteg desig de la lluita amb

els elements, he arribat a la tendresa de la fretura de morí per la Pàtria.

Veieu-ho, i feu per manera que en idèntic sentit es canviïn els vostres anhels; volgueu, jovecels, ésser reis sols pel bon menjar; ésser potentats per a lluitar contra la tempesta i vèncer-la; ésser homes per a donar la vida per Catalunya.

Perquè, en veritat us ho dic: conec homes que han pensat contràriament; han començat volent morir per la Pàtria, i, passant per la tranquil·litat i el benestar, per l'alegria i la disbauxa, han arribat a freturar ésser reis sols per a poder menjar les viandes més tendres. En conec molts, i, si visc molts anys, qui sap quants no en podré conèixer encara!

VICENS A. BALLESTER

A LA U. M. N.

També a vosaltres, senyors, volem dedicar-vos unes ratlles al començament de la nostra actuació periodística.

Era nostra intenció, fer-ne cas omís de la vostra existència, però hem cregut que bé us mereixeu quan menys aquella atenció que nosaltres prestem en un circ a la presència d'un clown.

Si fossiu un partit d'idea fixa, fos aquesta quina fos, serieu respectables, però avui, com que'ls vostres militants són talment un mosaic d'idees, fóra un embull tenir de preocupar-se o fer cas de les vostres actituds.

Sabem perquè haveu nascut, sabem perquè existiu. Sou la negació de tot i l'encarnació d'un odi. Vostres antecedents polítics queden fosos en una sola expressió: l'odi a Catalunya.

Sou a Catalunya els continuadors d'En Lerroux en el que fa a interrompre la marxa ascendent del Nacionalisme Català. Sou germans d'aquella «Liga Monárquica» de Vasconia que té en aquelles terres el mateix objectiu que vosaltres a la nostra.

Però tingueu per segur que vostra tasca serà negativa. Sereu anorreats. Vosaltres, petit destorb, creat pels favors, per les proteccions y per les vanitats de la consecució d'un títol, sou no més que un grà de sorra en la platja del mar del nostre catalanisme. Se us veu per are, que'l sol llueix damunt vostre, però dia vindrà en que el Nacionalisme Català congriarà la tempesta. Desfeta aquesta, una forta onada de patriotisme se us endurà desapareixent per sempre, però entretant, nosaltres, creiem que el que millor us escau, és una rialla, talment com si vègessim actuar al «pallasso».

Cada vegada que'l vostre odi al Nacionalisme prengui actitud, nosaltres, ja ho sabeu, una rialla alhora de despreci i compassió la teniu assegurada.

P. RUSIÑOL I ROVIRA

NACIONALISTES DE CATALUNYA

«Crec que la nostra generació té la missió històrica, dins del moviment català de fer tots els esforços perquè la solució del nostre plet vingui per l'efusió sincera, i que associem, l'ideal d'una Catalunya autònoma amb l'ideal de l'Espanya gran.— F. CAMBÓ: Conferència llegida el 12 desembre de 1920.»

A tots vosaltres que sentiu batejar dintre vostre l'amor a la nostra Catalunya, a tots els que us dieu nacionalistes, va dirigit aquest Manifest.

Manifest d'entusiasme, Manifest de rebeldia, Manifest de convicció, digueu-li com vulgueu.—Nosaltres volem dir-li: Manifest de dignificació.—Els qui el fem, som nacionalistes que considerem que la nostra generació es tant obligada a procurar obtenir la llibertat de Catalunya pels mitjans que siguin necessaris, com totes les altres generacions que'n puguin succeir. Creiem que'l nostre deure és no deixar pels del demà el que puguem fer o preparar nosaltres. Proclamem, que la generació catalana del segle xx té l'obligació de fer els possibles, per a conquerir la llibertat de nostra terra. Considerem inacceptable el que nosaltres tinguem de fer el sord als clams de les necessitats de la nostra Pàtria.

Precisament ara que estem en l'època de les rebeldies, que veiem que les campanyes d'opressió es redreçen, i conquereixen la llibertat dessitjada, mentres Polònia reviu, Txeco-eslovàquia, Iugo-eslàvia... es refan, Irlanda n'és amarada de ferma rebeldia... Catalunya, segons el capítol de la «Lliga Regionalista» deu... esperar-se. Esperar-se a que una altre generació, no masella com la nostra, conquereixi per Catalunya una senzilla autonomia. Vergonya eterna per nosaltres si això consentim, pels segles dels segles podran senyalar-nos als catalans del xx com a incapassos.

I ara, referim-nos a ço que indigna nostre esperit. De temps ja fa venim observant en els dirigents de la política de la nostra terra, una errònia actuació. Suara, dignes companys de la Associació Catalanista de Gràcia, clamaven ja a l'avengada contra aquesta moderació incomprensible del nostre Nacionalisme, que està portant-nos a la pitjor de les sumissions: a la sumisió de la impotència.

Catalunya de dreta, part de Catalunya d'esquerra, n'han estat en mal hora representades per un sentir polític: la Lliga Regionalista.

Força temps fa, que nosaltres, nacionalistes intransigents som amb tot desacord amb les orientacions de la dita entitat. Claudicacions, una darrera l'altra, desfeien l'entusiasme del nostre esperit. Falses actituds, feien revoltar la nostra conseqüència d'ideals. Reprobables fets, denotadors d'un excessiu conservadurisme, feien avergonyir-nos de que qui els practicaven poguessin dir-se nacionalistes. Combinacions, oportunismes, estaven a l'ordre del dia, mes nosaltres, no obstant i veureu, callàvem.

En moments suprems veiem com els capdevaners del regionalisme preferien les qüestions econòmiques a les nacionalistes. Per ells, tota crisi de «moneder» repercütia, interessava molt més, que no pas una crisi de catalanisme.

Temps ha, hem suportat com ells han pactat amb el govern d'Espanya, oferint-li tot, a canvi del nores. Ells, quantes vegades han salvat Espanya a canvi de que les corrupteles de la política espanyola procuressin ensorrar a Catalunya; dient-se nacionalistes, han posat el seu esforç a la disposició dels que'ns han negat, ens neguen i ens negaran tota espurna de llibertat. Ells han predicat sempre la concòrdia, la legalitat... i així, no han lograt la més mínima part de les nostres aspiracions. Ells, en fi, jamai han sigut ben Nacionalistes. Encare avui, En Cambó té el cinisme, que això pot dir-se'n, de parlar-nos de la «Espanya gran». Llegiu son portaveu, diari que's diu nacionalista, i per tota prosa, sols sab dir-vos: Serenitat, serenitat, serenitat.

Gent de política d'oportunitat, mancada d'ètica conseqüent. Partit polític dolent per tot i bó per rés. Ells en comptes de fomentar el Nacionalisme, l'han desprestigiats amb inacceptables col·laboracions governamentals a l'Estat espanyol. Ells, en fi, han sigut en totes ocasions o bé insincers o bé traidors. Suara el seu capdill ens predicava que l'hora de l'autonomia n'era l'hora d'allavors al finir la guerra; però ara, ens diu que aquesta mesquinesa de llibertat no som nosaltres qui l'hem de gaudir ni conquerir, és la vinent generació qui la obtindrà, d'altra manera. Però la vinent generació, qui és? No som nosaltres els factors de la mateixa? Si creiem la descendència nostra, dins d'aqueixa conformitat, quin és el pervindre a la nostra Pàtria? Si passats records, de heroicitat patriòtica de nostres avantpassats, no són prou potents per a fer-nos alçar indomables, seràn prou esperonats al sacrifici els veniders si tenen davant seu l'exemple del nostre conformisme? Quin exemple els donarem sinó un exemple colpidor?

Adeixen, ells, que primer és la vida que la llibertat. D'acord, però voleu vida més ignominiosa que la vida d'esclau conformat?

Per ço nosaltres alcem el clam al cel. Per ço cridem als catalans de bona voluntat, a formar al front. Front doble: front d'enemic acèrrim; front d'amic conformat, mes enemic encare.

Nosaltres, per dissort, no podem fer més que senyalar el mal que flagella nostra Catalunya. Vosaltres, catalans d'història, homes fets ja a les lluites dirigents, poseu-vos davant nostre, alceu-ne bandera de ferma intransigència, senyaleu-nos camí a fer i obgectiu a aconseguir; allà anirem nosaltres, allà demostrarem si els catalans del xx es mereixen restar aital com són.

Feu-ho vosaltres, gent que podeu fer-ho; o ara o mai. Porteu a Catalunya ço que li falta. Doteu-la d'un partit, d'una organització, del que vulgueu; presenteu-ne batalla, batalla d'esquerra, batalla que aplegui sota els plecs de nostra bandera als obrers de Catalunya, allunyats d'ella per lo funest partit que encare està manant-nos. Plet de llibertat ells tenen, tal com el nostre.

Nosaltres vos exhortem a vosaltres, els homes sans de Catalunya, a dirigir-nos, a emprendre aquesta creuada de dignificació dels catalans del xx, ho fem per entusiasme. Som joves i nostre lloc no és a davant. L'experiència és vostra. Maneu-nos doncs, tots formarem com un sol home, actuarem, farem tot quan poguem per a treure de les grapes d'eixa gent conformativa la nostra Catalunya, predestinada a quedar molt rica, molt viva, però esclava...

Au, siguem-hi tots, catalans conscients del nostre deure, en la batalla contra el conformisme, en la lluita de dignificació dels catalans del segle xx!

Joventut Nacionalista «La Falç».

FUETADES ACOTACIONS

CONTESTA

Llegeixo en el «Butlletí de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya»:

«Un partit, amics de «La Falç», un partit que colpsi el poder i treballi, no un xiulet contra l'obrer que ens fa el nostre palau, mentre nosaltres pensem com li podem fer traveta».

Cal que jo afirmi: Un partit! Si, un partit que colpsi o no el poder, poc deu interessar-nos aquest punt, però que treballi per fer-nos lliures, ço ens interessa.

Heu's-aquí el veritable obrer que construirà nostre palau i al qual ajudarem sempre; a un «esquirol» no ens creiem en el deure d'apoiarlo. Aquell que viu de favor, en perjudici de la col·lectivitat mai serà un veritable obrer.

Un palau dintre del quin poguem viure-hi lliurement, sense imposicions que obeeixin a cap mena de predomini. Volem sortir-ne —així ho exigeixen els temps— per a dar-nos les mans amb els altres homes.

Rebutgem formalment el castell muradat, amb aspecte de palau, que bastiu, on voleu recloure'ns-hi donant-nos una màxima (!!) llibertat. No creiem en una llibertat pervinguda de què atia socialment a una classe contra una altre, al·legant un pretexte de raquitic patriotisme.

ROGER

Aquest número ha sigut revisat per la censura governativa

Els de «La Falç»

Cada jorn passat d'ençà de la fundació d'aqueixa Joventut ha sigut una nova aurora que ha portat la llum del Nacionalisme a un cor més.

Als qui en un començ ens trobàvem aplegats en reduït nombre, ens cap el goig d'haver recullit abundant fruit de nostra propaganda, i estem convençuts de que aquesta deu d'energies acoplades sota la bandera de «La Falç» no s'ha d'estroncar, sinó que en l'avenir serem legió, quan Catalunya tota pensi aital com nosaltres. Per intensificar la tasca n'és profitosa la creació del porta-veu del Nacionalisme qu'escamparà nostres justes aspiracions.

No cal cercar gaire per conèixer nostre lema; la fita del nostre ideal, és que sigui reconeguda la Nació Catalana i juntament amb ella la d'aquelles quina personalitat ha sigut arreballada per les ambicions dels Estats.

La raó del nostre afany, la necessitat de que aixís sia, les ventatges que a tots reportaria la implantació del règim que pregonem, d'altres n'hi hauràn en aqueixes planes que us ho palesaràn millor que jo.

Sols dec encoratjar-vos a que si jamai ha mancat vostre concurs en totes les manifestacions de catalanitat, ja fossin afirmant nostre Nacionalisme, ja fomentant les costums de la nostra terra, ja expandint nostra parla i història, no mimvi vostre entusiasme encoretjador i vostres preuats afanys encaminats a aconseguir la complerta deslliuració de la nostra pàtria.

Estic segur, de que continuant la tasca empresa, i amb la cooperació dels bons nacionalistes, aventajareu tots els esforços fets fins ara, bo i refermant l'èxit d'aqueixa publicació que contribuirà a que s'apropi aquell jorn en que abrindats tots per un mateix ideal donguem la sotregada necessària per a posar-nos al nivell que'ns pertoca.

LLUIS BRÚ

CENSURA

En Cambó prepara el seu viatge a Amèrica, el Rei d'Espanya també; qui ens assegura que no sigui fet a posta per trobar-s'hi. A mano, que't coneixem.

Es diu que, en un moment donat, totes les «Joventuts» que's diuen Nacionalistes de la «Lliga» passaràn a la categoria de vells, i ho creiem, perquè d'altra manera no comprenem pas com poden estar-hi conformes amb certes cosetes...

Es diu, que are, En Cambó, està preparant-se per anar a cantar estrofes de la «Espanya gran» als negres del Brazil, doncs preveu que aquí no farà negoci. Ah i de passada segurament presentarà l'Estatut de l'Autonomia de Catalunya a n'algun govern d'aquelles llunyanes Repúbliques, per a veure si li aproven.

Retallem de la Revista «Germanor», de Santiago de Xile:

«ELS DOS «GALLOS».—El cèlebre torero Rafael Gómez el «Gallo», en una cursa de braus celebrada a Pamplona, ho va fer ho tan malament, que de vergonya perquè li havien retirat un brau al corral, va fugir per una porta secreta.

«El nostre torero, En Francisquet Cambó, l'ídol avui del flamenquisme català, està torejant en una cursa de gran transcendència.

«Seria una llàstima que també tinguessin que cridar-lo al ordre per la mala faena, hi tingués de retirar-se de la plaça sense lluïment.

«Però En Francisquet és «molt viu», i abans de quedar malament es tallarà la cua».

El batlle de nostra ciutat, senyor Martínez Domingo, ha telegrafiat al ministre de la Governació a fi de que disposés lo necessari per aturar l'envio de vagos que oficialment fan de Madrid, al·legant que són obrers sense feina. Vagos sense feina?—diu.

Perdoni, senyor ministre de la Governació, que no pensàvem amb els que'ns envien amb feina.

Eren els únics que ens faltaven... lo que uns deixin els altres ho arplegaràn.

Estem en diades de constitució del padró d'habitants i del cens de població i tots sabeu que els ciutadans forçosament deuen d'ésser inscrits en un dels tres conceptes de «Residents presents», «Residents ausents» o «Transeunts».

Si a vostè li toqués inscriure a algun governador de Barcelona, a què va que li endevino en quin concepte l'inscriuria.

L'inscriuria en el concepte de... vaja no vui acabar-ho de dir, endevini-ho vosté.

El perquè d'una actitud

PASSAREN les eleccions, i amb elles l'atenció pública que subsisteix viva i interessada durant el període de la propaganda electoral. Nostra Joventut prengué una actitud resolta i ben definida enfront de l'oportunisme polític de la "Lliga Regionalista". Cal, però, que destriem el perquè d'aquella actitud.

Fent història, lograrem posar les coses en son lloc, doncs elles i especialment els fets i incidents ocorreguts, foren tergiversats, maliciosament per una part de la premsa barcelonina.

Cansats ja de la passiva actitud del "leader de l'espanyolisme gran", Sr. Cambó, i amb ella de l'actitud general de la Lliga, procurarem que altres entitats ens acompanyessin en una campanya de protesta contra la abans dita passivitat. Dilema fou, per a nosaltres, el pensar com es portaria a cap dita campanya de protesta. Criteris hi havien que de bona fé, creien que una senzilla indicació fora prou per a que essent atesa vingués una rectificació d'actitud i procediments. Ço succeït amb l'"Associació Catalanista" de Gràcia, dóna prou fé de lo errats que anaven els que això creien. Altres, creguèrem que, de protestar, devia fer-se per un mitjà directe i de manera que no dongués lloc a dubte, la significació de la nostra actitud. L'eterna por a les resolucions definitives, feu, que oficialment fos sols la nostra entitat la quina portés a cap la campanya de protesta.

Fou aquesta realitzada, i tingué un fi èpic, —en lo que es refereix a la part pràctica i de moment,— doncs el mateix dia de les eleccions, el senyor Cambó, en el seu domini del carrer de Boters, es vegé impossibilitat de dirigir-nos la paraula.

Sentírem molt que s'acabés la campanya electoral, sense que el dit senyor, prenguéss part en cap miting ni visita de propaganda dels celibrats a Barcelona.

L'hauríem visitat i no poguérem fer-ho.

Hem de fer constar, però, que nostra crítica, no és pas la crítica sistemàtica no ben pensada abans d'ésser dita. Som els primers en condondre'ns en tenir de pendre aquestes actituds. Es dolorós per a nosaltres, tenir-nos de posar enfront de l'únic partit que avui representa bé o malament el catalanisme.

Però ho fem amb la convicció, de que complim amb nostre deure.

Hem passat un temps, en que les actuacions de la "Lliga Regionalista" eren bastant incomprensibles. De bona fé, alguna vegada, creïem fermament que elles, eren posseïdes de doble intenció. Dissortadament hem vist que sols en tenien una d'intenció i encara dolenta. I repetim, que no critiquem per sistema. Potser sap algú, el perquè fou obligat el Regidor Sr. Carrasco a retirar la seva proposició encaminada a que la retolació dels carrers de Barcelona fós en català? Pot dir algú, perquè pel catalaníssim districte de Castelltersol, bressol d'En Prat de la Riba, tingué d'anar-hi per diputat, un home d'idees volubles que en les anteriors eleccions, — esgarrireu-vos — anava també per diputat de la U. M. N. pel districte de Granollers? Pot saber-se perquè a Vilademuls no's presentà contra el marquès d'Olièrdola un contrincant de valua, capaç d'impedir que el susdit EX-TOT, es quedés amb l'acta? No és inexplicable, que per Mataró s'apoiés oficiosament per la "Lliga" En Morret Català, ex-governador caciquista de Lleida en contra la candidatura d'En Serra i Morét, d'una valua nacionalista indiscutible? I el cas de Vich? I el cas de Terrassa, i tants d'altres com n'anomenaríem?...

Es per tot això que no podíem continuar callant. Heu's-aquí, doncs, el perquè de la nostra actitud.

Actitud incompresa per molts, però que pesant a qui pesi, estem disposats a continuar-la en tots els terrenys que siguin necessaris.

I ara, permeteu-nos parlar de les conseqüències.

La primera fou punyent i mal intencionada. *La Veu* ens titllà d'un grupet d'inconscients que fa el joc a la U. M. N.

En Pol, ens digué que'ns permetíem parlar d'eleccions sense tenir vot, cosa que ell no sap, però que nosaltres si que sabem; sabent també que encar que solsament tinguéssim el vot de qualitat, que indiscutiblement tenim, aquest fora per nosaltres el tot, quan l'altre fora el no rés.

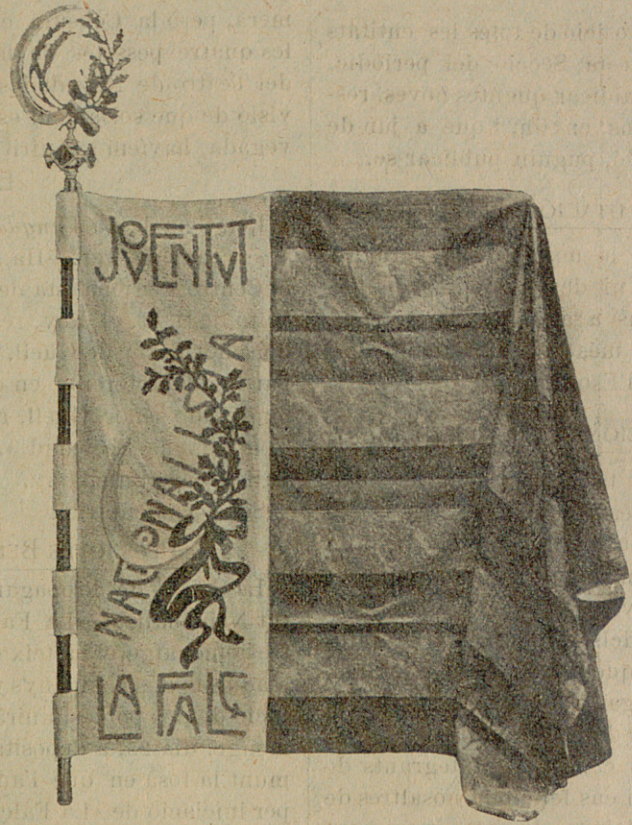
I per fi, personalment, se'ns digué una bestiesa: que nosaltres erem venuts a la Unió Monàrquica Nacional.

Es tan baixa l'acusació i és tan alt el nostre prestigi i dignitat nacionalista, que ella quedava de fet convertida en una falsetat. Es per això, que no ens hi referirem, però avui que hi ha motiu; ara que els fets parlen de nou, direm, que recordem tan sols que un dia foren els companys Sandé, Gallart, Grau i altres, que estigueren empresonats; després En Brú, Canals, López i llarga corrua de socis nostres, quedaren pensionats a la Presó Model. Suara n'acaba de sortir nostre Vis-President Marfany, tots ells empresonats per la puresa de l'ideal nacionalista. Sabem també tots els que dirigim nostra Joventut, que la fermesa de nostre ideal ens impideix acatar-nos al dringar d'unes pessetes; detestem el materialisme, i sabem perfectament, que nostres actuacions, ens portaran més aviat a ocupar una celda, que no a rebre una remuneració de la U. M. N.

Sigui tot per Catalunya.

La Junta de la Secció de P. de Propaganda Nacionalista de la Joventut Nacionalista "LA FALÇ"

LA NOSTRA BANDERA

"Deveu portar-la ben alta i ben sola, per a fer-la triomfar, no tan sols als llocs d'honor, també als de perill"

FRANCESC MACIÀ

LES COSES EN SON LLOC

La Joventut Nacionalista «La Falç», res té de veure amb l'edició que's fá d'un «Butlletí de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya», el qual indegudament porta aquest títol, ja que ell sols respon a l'expressió de part de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya que obeeixen les actuacions de la Lliga Regionalista.

A última hora ens assabentem que els originals del dit butlletí, abans de portar-los a la censura governativa, passen per la oficina correctora de proves del carrer de Girona, n.º 18.

NACIONALISTES:

Si vostre nom no consta com a militant en cap entitat Nacionalista, de cap manera se vos pot contar per una acció definitiva.

Si la unió fa la força, organitzem-nos.

Tots, per la organització: la organització, per Catalunya.

Els Nacionalistes dispersats, ja mai faràn una acció profitosa.

Un Nacionalista organitzat, val per dos.

SECCIONS PERMANENTS

S. P. de Propaganda Nacionalista

Corrent a càrrec d'aquesta Secció la redacció d'ESQUERRA, no creiem en la necessitat d'omplir aquest lloc que'ns correspon, puig ben marcada està la tasca i orientació de la Secció en el contingut total del periòdic.

S. P. de Cultura General

La Junta de la Secció recomana, a tots els socis de «La Falç», que s'inscriguin com a socis a la mateixa. Ultra contribuir d'aquesta manera a l'enlairament de cul-

tura catalana, té projectat un plan de conferències de cultura general, a les quals podran assistir-hi solament els inscrits a la Secció, puig el creseut nombre de socis amb que avui compta la Joventut, ja comença a fer impossible l'assistència de tots els que ho desitgen als curssets que s'han celebrat i s'estàn organitzant.

Prega també als socis de la Joventut que tinguin llibres disponibles, en facin donatiu per a la Biblioteca, rebent-se a l'estatge, cada dia, de 7 a 8 de la nit.

S. P. d'Esports i Esbarjo

SECCIÓ E. EXCURSIONISTA

S'anuncia pels dies 27 i 28 de març, la excursió a Núria. La inscripció serà oberta fins el 20 del mateix mes. L'itinerari, pressupost i detalls, encar que ja seràn anunciats previament, podrà donar-los el vocal d'aquesta excursió, En Josep Folch.

Degut a lo molt creseut del pressupost, i complint l'acord de l'última assemblea general de socis de la Secció, han quedat obertes les llibretes d'estalvi, devent dirigir-se al caixer per adquirir-les.

SECCIÓ E. DANSAIRE

Aquesta Secció Especial, volguent pagar i estendre les costums de la terra, convida a tots els aimants de les danses catalanes a que assisteixin tots els diumenges a la tarda, a les audicions de sardanes i ballets, que tenen lloc al estatge social.

Corrent a càrrec d'aquesta Secció el conegut Esbart de Dansaires «La Falç», fa avinent a tots els socis de la Joventut que desitgin inscriure-s'hi, poden fer-ho tots els dimecres, de 10 a 12 de la vetlla, dia d'assaig del Esbart.

La mateixa Secció anuncia, pel dia 30, una festa a profit del Esbart, a fi d'encapçalar la sostrepció per la seva senyera.

ESQUERRA

Periòdic Nacionalista Radical

Redacció i Administració:

SANT HONORAT, 7, PRAL.
BARCELONA

Els vinents números sortiran els dies 15 i 1.º de cada mes

NOTICIARI

Posem a disposició de totes les entitats catalanes, aquesta Secció del periòdic, oferint-nos a publicar quantes noves, ressenyes, etc., ens envïin, i que a juí de aquesta redacció, puguin publicar-se.

SALUTACIÓ A N'EMILI STORE

Al començar la nostra tasca periodística, no volem ni devem deixar de fer-vos arribar fins a aquests llocs, company Store, la més coral salutació dels vostres amics d'ESQUERRA.

EL NACIONALISME A SANT MARTÍ

Es de lloar la tasca verament nacionalista que està realitzant la Agrupació Joventut i Catalanitat de Sant Martí, integrada per les entitats; Casal Nacionalista Martinenc, Joventuts Nacionalistes del Poblet, Nets dels Almogàvers, Catalunya, etc., d'aquella honrada barriada obrera, propagant incansablement les idees i costums de nostra pàtria.

Felicitem als companys integrants de dites entitats, i ens felicitem nosaltres de l'èxit que assoleixen els actes purament nacionalistes que organitzen.

HOMENATGE A N'EN JOAN MARFANY

El Vis-president de la Joventut Nacionalista «La Falç», En Joan Marfany, que com recordareu, fou detingut els dies de la Festa de la Llengua Catalana, ha sigut obsequiat per les Juntes en plè del Consell Directiu i de les Seccions de Propaganda, Cultura i Esbarjo de l'entitat que pertany, amb un vermouth d'honor.

Assistiren al homenatge, adés de les Juntes mentades, moltes amistats d'en Marfany i bon nombre de socis, senyorettes del Grup Feminal «La Falç», representació de l'Associació Catalana d'Estudiants, Casal Democràtic Nacionalista i Joventut Democràtica Nacionalista.

També es rebé una carta de l'entitat Nostra Parla, interessant-se pel company i felicitant-lo pel seu lliurement.

No volem que hi manqui tampoc la nostra enhorabona.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA CATALUNYA

Els companys formants a aquesta simpàtica Agrupació, ens notifiquen que la Secció Atlètica, porta ja molt avançats els treballs per la organització de la tercera cursa excursionista, que tindrà lloc el dia 30 de Gener corrent. quin recorregut serà: Montcada, Sant Mateu, Vilasar de Mar. Es d'augurar un èxit pels organitzadors, puig porten fins avui rebuts un gran nombre de premis d'entitats culturals i deportives, continuant les inscripcions tots els dimecres i divendres al estatge social, Sant Honorat, 7 principal.

NOTES DE SANS

Es innegable la catalanitat existent en la industriosa barriada de Sans. Mantes vegades ha sigut marcat el fort sentiment català que hi regna. Ultimament ens ha vingut a refermar la nostra credulitat, l'èxit assolit en les festes organitzades pel lloat Orfeó de Sans, amb motiu del Cap d'Any Català. Sardanes per la cobla «Rossinyols», de Castelló d'Empúries; Ballets per l'Esbart de l'Orfeó, dirigits pel mestre en folk-lorisme, En Joan Hil; Concert per l'Orfeó, sota la batuta del jove director En Normand Solé. Totes aquestes festes, celebrades els dies 1 i 2 del corrent, és vegeren concorregudes d'una nombrosa concurrència, que va suscriure amb forts aplaudiments les festes del programa.

Aplaudim la conducta dels organitzadors encoratjant-los a seguir endevant en l'obra començada.

DRAMA JOAN DALLA

Ens pensàvem veure al menys una vegada, aquesta última producció d'En Guimerà, però la Censura ens ha fet tornar les quatre pessetes de la «butaca fila 4 del Teatro de Novedades», que ja en previsió de que solsament es pogués fer una vegada, havíem adquirit.

ELLS MATÈIXOS...

Retallem de *La Vanguardia*, del dia 12: «Arenys de Mar.—Ha sido recibido por el Centro Regionalista de esta villa el retrato de S. M. el Rey, regalo del diputado señor Barón de Güell, destinado a ocupar lugar preferente en dicho Centro. El expresado señor Güell, regala otro retrato igual a la Sociedad «Joventut Nacionalista», de Calella».

Sense comentaris!!

PELS JOVES BENET I MIRALPEIX

La Secció de Propaganda de la Joventut Nacionalista «La Falç», volguent retre homenatge, el mateix que l'any passat, a aquests dos companys víctimes de l'ambició de dos pobles, anirà el proper diumenge, dia 23, a depositar un ramell damunt la fosa en que l'any passat, també per iniciació de «La Falç» i amb la col·laboració de l'immensa majoria d'entitats nacionalistes, fou colocada la placa «Catalunya als seus fills...»

GRUP FEMINAL «LA FALÇ»

Aquest grup de simpàtiques damiselles, ens assabenta que anirà demà diumenge a visitar al company En Emili Store, que resta a la «Modelo», malgrat les fatigues dels grans senyors de la Lliga, per lliurar-lo. I no digueu res, que farieu el joc a la U. M. N.

PROPAGANDA

La Secció de Propaganda de la Joventut «La Falç», desitjosa de propagar la idea nacionalista, inaugurarà el proper diumenge, dia 30, a les 11 del matí, una tanda de converses, lectura de treballs nacionalistes, etc., que vindran celebrant-se al estatge de la dita entitat.

TRIBUNA LLIURE

A la opinió federalista de Catalunya

Nostra intenció es demostrar-vos, federals de Catalunya, que encare existeixen ideals federalistes, doncs no dubtem que resten encare homes fermes de nostra idea, i a n'aqueixos precisament ens dirigim per alentir-los a que continuïn en el camí emprès, fent demostracions federalistes al objecte de sostenir i augmentar la vitalitat del nostre ideal.

A nostre entendre, la doctrina federalista és la que millor escau a n'els dessitjos de nostra volguda Catalunya. Volem crear una Pàtria gran, orgull dels veniders, encar que tinguem de recórrer als mitjans que siguin necessaris.

Volem que formin al costat nostre, tots els que sentin dins del seu esperit la flama del federalisme.

No som pas gent desconeguda. Hi ha entre nosaltres, personalitats ben conegudes com a republicans federals.—No tractem d'enganyar a ningú, ni de fer un partit per a viure a ses costelles...

Volem però arribar a la fita dessitjada, seguint el camí que ens hem senyalat, sempre, però, amb tota honradesa i serietat, ho sigui lo que deuen fer tots aquells que's titulen defensors d'un ideal.

Agrupant-nos, conseguirem una forsa, que farà que's respectin nostres peticions; quines, fetes individualment, seran del tot desateses.

Catalans, aimants de la vostra Pàtria forta, gran i poderosa, allisteu-vos, feu qu'entre vostres companys prengui cos l'idea federalista. Penseu que de vostre esforç en depent el benestar de Catalunya. Are més que mai devem unir-nos, per a demostrar que a un Poble no deu imposar-se-li ni oposar-se-li ningú.

Catalans, a la lluita!

El President de Vanguardia R. F.

Jo-Ka-Kor

A Canet de Mar

ESQUERRA te a gran honor referir-se a un encoratjador acte que's celebrà a Canet el passat diumenge.

S'hi digué una missa dedicada a l'etern descans del que fou Batlle de Cork Mister Terenci Mac Swiney, quina fou molt concorreguda, palesant aixís novament, l'esperit catalaníssim del poble de Canet a l'associar-se a un acte de la sentor Nacionalista del celebrat.

Durant la cerimònia i en ocasió que un quintet executava bellament l'hermós «Plany» del Mestre Morera, una personeta que'ns digueren és el regent de l'ermita, prorrompé en un «föra» a tot pulmó, éregut, pobre home, de que la composició que's tocava era «Els Segadors». Apart de la etzegallada i bestiesa que això representa, deu ajuntar-s'hi també el que faltant a un deure fonamental de la seva professió, escridassà dins del temple, en un dels moments més culminants de la cerimònia religiosa. A aquest infeliç, embaucat potser per les caciqueries de la U. M. N., deuria donar-li el poble de Canet una lliçó definitiva, regalant-li, junt amb el passaport, la partitura de «Els Segadors» per a que estudiant-los, una altra vegada no fes una «planxa» d'aquest tamany.

Esperonats la gent per l'incident ocorregut, es dirigí tothom al bell Casal de la «Joventut Nacionalista» quin quedà atapaïdament plé, observant-hi entre la distingida concurrència, una magnífica representació del bell sexe de Canet, que feu que l'acte restés bellament adornat amb la presència de tantes cares boniques.

Començà amb unes encertades paraules del secretari d'aquella «Joventut», En Miquel Sucarrats, qui amb fort paragraf exhortà a emmirallar-se en la fortitut de ideal del que fou Batlle de Cork, quin bell retrat anava a desecobrir-se.

Seguidament, pronuncià paraules de salutació a n'aquella «Joventut», nostre delegat, el company Rusiñol, alhora representant també de *La Falç*, qui fent un fort elogi de la personalitat de Mr. Swiney, remembrà aquell heroi de la Joventut irlandesa anomenat Kevyn Barry; acabant amb una exhortació als nacionalistes de Canet, fent-los veurer de que una actuació radicalíssima, els prepararà perquè el seu esforç sigui formidable en l'acció definitiva.

Parlaren també el Regidor Regionalista de Canet, En Francisco Serra, i el Regidor Nacionalista de la mateixa població, En Josep Fors, quins pronunciaren bells discursos, especialment En Fors, que s'expressà des d'un obir radicalíssim, pel que el felicitem.

Es llegiren algunes poesies patriòtiques, i tancà l'acte amb breus paraules el president de la «Joventut Nacionalista», company Sanromà. Encare l'Orfeó Canetenc cantà algunes cançons finit amb l'himne que tots sabem, corejat entusiàsticament per la grossa gentada que penosament anà desembarrassant el casal.

Encare a baix el carrer, fruïnt d'un bell espectacle, es ballaren unes sardanes que foren puntejades pel poble; produint una bella impressió les rodones que dansaven, lo que junt amb l'entusiasme abans demostrat, deien molt en prò de l'esperit nacionalista de Canet, que promet ésser formidablement abundant, aital com el mateix mar que besa la costa d'aquella riallera vila.

Grans magatzems de Fonògrafs

DISCOS DE STRACCIARI—GALEFFI

:: M. BARRIENTOS — LÁZARO ::

:: :: i altres renomats artistes :: ::

Tots els cuplets de la PILAR ALONSO

Manuel Peix Vilar

BOQUERIA, 47-BARCELONA

SALDOS

Llop Germanes

Xipells per a senyores, fantasies, plomes, tuls, gases, flors, cintes, mitjes, guants, pells i demés articles d'ocasió

Boters, 12, 1.er

BARCELONA

BRODATS MECÀNICS

JOSEP FOLCH

Especialitat en modisteria

PLASSA DE SANTA AGNA, 9, 3.er

TALLER DE JOIERIA

ESTEVE RIUS

SICILIA, 282

Joiés de luxe

Especialitat amb plati

ESPECTACLES

TEATRE CATALÀ ROMEA

Diumenge dia 23 Tres grandiosos espectacles

Tarda, a les 3.

» a 2/4 de 6.

Els Pastorets

d'En Josep M.ª Folch i Torres

Nit, a les 10.—La comèdia nova de l'Iglesias

La Fal-lera de l'amor

Centre Autonomista

de Dependents del Comerç i de la Indústria

Diumenge, dia 23, a les 10 de la nit.—La obra en tres actes, d'En Angel Guimerà

LA FESTA DEL BLAT

per la Companyia de declamació.—Assumpció Casals; director, Francesc Tressols; primer actor, Josep Bruguera.